

Бързо грабнова кошницата, натурва въ нея хлѣбъ, ястие, кърпи, едно шише съ студена вода. Послѣ обува чорапитѣ и обувкитѣ си, стѣгнава си дрѣшкитѣ, възпрѣтва си рѣжавитѣ, туря си шапката, взема въ една рѣжа кошницата — въ друга единъ чадъръ и трѣгва къмъ полето.

Драгомирчо намѣрилъ родителитѣ си тъкмо, когато тѣ вече привършили своята работа. Всички седнали да си починатъ и си хапнали най-сладко, защото всѣки се радвалъ. Драгомирчо се радвалъ, че помогналъ на родителитѣ си, а бащата и майката се радвали, че иматъ такова добро дѣте.

Лакомата лисица.

(басня).

Една лисица трѣгнала една нощъ къмъ селото да търси храна. Въ пѣтя си думала: „Ако намѣря кокошки, ще си занеса много, че да не идвамъ скоро.“ Приближила тя до единъ дворъ. Куче нѣмало вѣтрѣ. Погледнала — курникътъ стои отворенъ, и тя хопъ вѣтрѣ. Кокошки имало много. Горкитѣ, като не виждали нощъ, не усѣтили какъ лисицата ги издушила една по една. Лисицата натрупала цѣлъ купъ мъртви кокошки.

Награбила въ уста толкова много кокошки, че едва виждала напредѣ си. Върви тя и мисли, кѣдѣ ще спрѣ да похапне.